

maal, om den ikke er lige saa fornuftig som den, de Herrer Nationaløkonomer opstille.

Jeg vender mig saa til de ærede Medlemmers enkelte Bemærkninger og skal begynde med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Jeg skal først takke for den Tilslutning, som det ærede Medlem gav Anmærkningen angaaende Understøttelseskasserne for de forskellige Budgetter. Jeg vil straks sige, at naar vi ikke ere gaaede videre, saa er det, fordi vi havde en Grænse, der bestemt stoppede os. Det var den, at vi kunde ikke gaa til højere Understøttelser, end vedkommende vilde have i Pension, hvis han havde været pensionsberettiget i Henhold til en Pensionslov. Det er en given Ting, at hvis vi med de Understøttelser, vi give til ikke-pensionsberettigede Statsfunktionærer, kom højere op, end hvad Reglerne efter Pensionsloven vilde føre til, maatte dette som Konsekvens medføre, at vi straks skulde til at revidere Pensionslovene. Vi havde altsaa der en ganske bestemt Grænse at gaa efter, og derfor have vi ikke kunnet gaa til en større procentvis Forhøjelse, end der her er foreslaaet, ellers skulde jeg være meget villig til for de laveste Lønningers Vedkommende at have strakt mig en Smule videre. Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) spurgte, om vi ikke kunde støtte de gamle Vaabenbrødre, og det er jo noget, som allerede Indenrigsministeren har svaret paa; jeg skal for mit Vedkommende sige, som ogsaa Indenrigsministeren sagde, at det vist er vanskeligt at faa dem ind under Sygekasse-loven. At gøre noget lignende, som der blev gjort ved Underofficererne fra 1848—50, tror jeg heller ikke kan lade sig gøre; der kunde vel nærmest være Tale om et direkte Tilskud til deres Kasse. Og jeg skal være villig til at forhandle med min Kollega derom, om det skulde vise sig, at vi kunne komme den Vej. For Tanken om at støtte de gamle Vaabenbrødre har Regeringen selvfølgelig Sympati. Saa spurgte det ærede Medlem for Hillerød, om der ikke fra Statistisk Bureau kunde gøres et Arbejde, saaledes at man paa Grundlag af de ny Skattelister fik at vide, hvor stor Skat, Indkomst- og Formueskat, der falder paa de forskellige Samfundsklassers Indkomstkattetrin. Jeg skal i den Henseende oplyse, hvilket Arbejde der er i Gang i Statistisk Bureau. Paa Grundlag af de Lister, der for Skatteaaret 1904—05 ere indsendte til Skatte-

departementet, er Bureauet i Færd med at udskrive samtlige Skatteydere i Danmark hver paa sit Kort, og paa Grundlag deraf bliver der for hver Kommune udarbejdet et Skema, hvor Skatteyderne ere delte i de forskellige Hovederhvervsgrupper, altsaa efter Næringsveje, og indenfor hver Gruppe henførte til forskellige Indkomstklasser. For det første tager man alle de saakaldte Progressionsgrupper, det vil sige dem, der svare over 1,3 pCt., og naar man kommer til dem, der svare under 1,3 pCt., saa deler man dem i 5 forskellige Grupper. For hver Gruppens Vedkommende faar man tillige Oplysning om, hvor mange Skatteydere der ogsaa have Formue, og den sidste bliver saa ogsaa delt i større Klasser fra 100 Kr. til 3,000, fra 3,000 til 10,000, fra 10,000 til 30,000 og fra 30,000 og derover. Det ærede Medlem vil se, at det er et, som jeg synes, meget rationelt Arbejde, der her er sat i Gang, og han vil vistnok kunne finde alle de Oplysninger, han søger, deri. Statistisk Bureau venter sikkert, at Offentliggørelsen af denne Undersøgelse kan udsendes i indeværende Rigsdagssamling, rimeligvis i Januar Maaned.

Det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) talte om Bevillingsoverskridelsen paa § 27 II. B. og gjorde meget rigtig opmærksom paa, at denne Bevillingsoverskridelse selvfølgelig har sin Lovhjemmel og har den i Loven om Grunderhvervelser til Københavns Banegaard. Han talte i denne Forbindelse om den administrative Revision, men var i Virkeligheden ganske klar over, at for den administrative Revision er det umuligt at paase eller paatale en saadan Budgetoverskridelse. Den administrative Revision, vi have i Øjeblikket, den Revision, der foregaar gennem de tre Revisionsdepartementer, der sortere under Finansministeriet, er i Virkeligheden ikke andet end den enkelte Ministers Kontrol med sine underordnede Embedsmænd, og saa have vi ved Siden af den politiske Revision, Statsrevisionen. Der er vist ingen Tvivl om, at vi trænge til en Omordning af vort Revisionsvæsen og navnlig til et Samarbejde og en fornuftigt ordnet Samvirken mellem den administrative Revision og den politiske Revision. Min Forgænger interesserede sig ganske overordentligt for dette Spørgsmaal, der er Embedsmænd, der ere i Færd med at undersøge det, og disse Undersøgelser ville blive fortsatte. Jeg tør ikke mene om mig selv, at jeg er saa sagkyndig, at jeg paa nogen Maade